

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/13/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211225218
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7211225218.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi J. Á.A., X.. XX.C. XXXX, X. L. Y. F., R. XX, V. J. X. H. Ú. H. F. - B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 1.718,57 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice II. zo 10.októbra 2012, č.k. 15C/148/2012-59 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 21,09 €, ktoré je povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 10.októbra 2012, č.k. 15C/148/2012-59 konanie zastavil. Nariadil vrátiť navrhovateľovi (krátený) súdny poplatok vo výške 96,40 € prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, do 15 dní od doručenia právoplatného uznesenia. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Výrok o zastavení konania odôvodnil tým, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť v celom rozsahu pred prvým pojednávaním podaním zo dňa 27.septembra 2012, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 3.októbra 2012. Konanie zastavil podľa § 96 ods.1,3 O.s.p. O vrátení „kráteného“ súdneho poplatku z návrhu na začatie konania rozhodol súd podľa § 11 ods.3, 4, 6 a 11 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Rozhodnutie o nepriznaní trov odporcovi odôvodnil súd aplikáciou § 146 ods.2 prvá veta O.s.p. Uviedol, že odporca by mal nárok na náhradu trov konania podľa citovaného ustanovenia, ale žiadne preukázateľné trovy konania mu nevznikli, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Pri rozhodovaní o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd konštatoval, že vedľajší účastník by mal nárok na náhradu trov konania podľa § 146 ods.2 prvá veta O.s.p., ale v danom prípade súd zistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi. Zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom nepovažoval súd za účelné, lebo vedľajší účastník ako subjekt zriadený na ochranu práv spotrebiteľa podľa zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa musí byť sám dostatočne spôsobilý na svoje zastupovanie v takomto konaní. Súd nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka

nechať sa v konaní zastúpiť, ale poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník vo veľkom množstve obdobných (resp. totožných) prípadoch sa necháva zastúpiť advokátom, pričom problematika sporu je takmer totožná a takéto zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a v konečnom dôsledku má za následok neprímerané zvyšovanie trov konania. Navyiac súd pri rozhodovaní o trovách konania posudzuje aj zákonné hľadisko účelnosti vynaložených trov konania, ktoré v danom prípade nebolo naplnené. V tejto veci navrhovateľ vzal návrh celkom späť skôr, ako vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku (správne práva - poznámka odvolacieho súdu).

Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal vedľajší účastník v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť uznesenie v napadnutom výroku a uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania v sume 213,50 €, ktoré je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že do konania vstúpil podaním doručeným súdu 13.marca 2012, v ktorom požiadal o doručenie návrhu s prílohami. Súd vedľajšiemu účastníkovi 17.septembra 2012 doručil iba predvolanie na pojednávanie na deň 10.októbra 2012. Návrh na začatie konania mu bol doručený až 5.októbra 2012. K veci sa vyjadril 8.októbra 2012. Z rozhodnutia súdu sa dozvedel, že návrh bol vzatý späť už 3.októbra 2012. Ak by bol súd zaslal návrh na začatie konania s prílohami včas, určite by došlo aj k späťvzatiu návrhu skôr. Vinou súdu sa vyjadrenie k návrhu z 8.októbra 2012 javí ako neúčelné, lebo bolo podané po späťvzatiu návrhu. Za účelný (ale) považuje úkon právnej služby prevzatie a prípravu zastúpenia, lebo návrh bol vzatý späť až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Navrhovateľ si bol dobre vedomý, že uplatňuje premlčanú pohľadávku. Nebolo preukázané, aby odporca svojim správaním zapríčinil späťvzatie návrhu. Navrhovateľ vzal návrh späť v celom rozsahu bez akéhokoľvek odôvodnenia a tak procesne zaviniť zastavenie konania. Vedľajší účastník poznamenal, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že si uvedomujú neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal návrh späť a žiadal konanie zastaviť. Konštatoval, že nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach navrhovateľa vo vzťahu k späťvzatiu návrhu. Navrhovateľ veľmi pragmaticky v snahe nenavýšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku berie návrhy späť na súdoch, než združenie vstupuje do spotrebiteľských konaní. Nepriznaním trov vedľajšiemu účastníkovi postupoval súd v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdného dvora Európskej únie, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou i ustálenou súdnou praxou a Slovenskou právnou teóriou. O dôvodnosti priznania trov vedľajšiemu účastníkovi svedčí aj novelizované ust. § 137 O.s.p., ktoré je účinné od 1.januára 2012. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti vyvodiť z čl. 47 ods.2 Ústavy SR. Trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Právo na náhradu trov má aj vedľajší účastník. V tomto smere poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 9.júna 2010 sp.zn. 5Cdo 71/2010, ako aj na „najnovšie“ komentáre k Občianskemu súdnemu poriadku autorov Števček/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2.vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str. 331, prípadne Drápal/Bureš a kol. OSŘ I, Velké komentáře, 1. vydání: C. H. Beck, 2009, str. 607. Poukázal aj na rozsiahlu judikatúru krajských súdov na území Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania v sume 57,96 €.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení na odvolanie vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie v napadnutom výroku ako vecne správne potvrdiť. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 58,17 €. Poukázal na to, že vedľajší účastník, resp. jeho právny zástupca v predmetnej veci nevykonal žiadne úkony nevyhnutné pre úspech odporcu vo veci. Vyslovil názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť správne okresný súd prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) na základe podaného odvolania prejednal vec v medziach, ktorých sa vedľajší účastník domáhal preskúmania rozhodnutia podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p. (len ohľadom výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania)

bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Vedľajší účastník podal odvolanie len čo do výroku, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania. Právoplatnosť ostatných výrokov, t.j. o zastavení konania, o vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi ako aj o nepriznaní trov konania odporcovi, odvolaním vedľajšieho účastníka nebola dotknutá (§ 206 ods.3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho prieskumu zostal teda len výrok o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Rozhodovanie o trovách konania v prípade zastavenia konania upravuje ustanovenie § 146 O.s.p.

Podľa § 146 ods.1 O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

a/ mohlo sa začať i bez návrhu,

b/ skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné,

c/ bolo zastavené,

d/ začalo na návrh prokurátora.

Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods.2 O.s.p.).

Ustanovenie § 146 ods. 1 O.s.p. uvádza prípady, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania a keď ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide o prípady, keď neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ak došlo k zastaveniu konania, nemá zásadne žiadny z účastníkov právo na náhradu trov podľa jeho výsledku. Iba výnimočne možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí podľa procesného výsledku a zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi. Ak však návrh je podaný dôvodne a k jeho späťvzatiu došlo pre správanie sa odporcu, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, že účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V prejednávanej veci k späťvzatiu návrh navrhovateľa nedošlo pre správanie sa odporcu a navrhovateľ dôvod späťvzatiu návrhu (ani) neuviedol. Z obsahu spisu nevyplýva, aby odporca svojim správaním po podaní návrhu zapríčinil stav, kedy navrhovateľ bol nútený zobrať návrh späť; teda zastavenie konania nezavinil. K späťvzatiu návrhu došlo výlučne na základe rozhodnutia navrhovateľa, a z obsahu spisu nie je preukázané, aby na toto rozhodnutie malo vplyv správanie sa odporcu (napr. zaplatenie pohľadávky) a nakoniec túto skutočnosť netvrdí ani sám navrhovateľ. Keďže otázka zavinenia na zastavení konania sa skúma výlučne z hľadiska procesného výsledku, jednoznačne v danom prípade zastavenie konania

zavinil navrhovateľ, a preto podľa § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. vzniklo odporcovi, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. V prejednávanom prípade nebol daný žiaden dôvod (ani) pre aplikáciu § 150 O.s.p..

Vedľajší účastník bol v konaní zastúpený advokátom a uplatnil si trovy konania, ktoré pozostávali z odmeny za 2 úkony právnej služby á 81,33 € (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 8.októbra 2012), z režijného paušálu 2 x 7,63 € a DPH 20% vo výške 35,58 €, spolu 213,50 €.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k záveru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené, a to z toho dôvodu, že jeho úkony neboli nevyhnutné pre účelné bránenie práva odporcu.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Účelnosť vynaložených trov konania je zásadou, ktorá platí aj pri aplikácii § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jeho medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom podľa čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné pre posúdenie veci samej.

Odvolací súd preto skúmal, či trovy konania „vyčíslené“ a „uplatňované“ vedľajším účastníkom v konaní pred súdom prvého stupňa boli účelne vynaložené.

Z obsahu spisu Okresného súdu Košice II zn. 15C/148/2012 vyplýva, že dňa 13.septembra 2011 bol okresnému súdu doručený návrh navrhovateľa proti odporcovi o zaplatenie sumy 1.718,57 € s prísl.

Okresný súd Košice II vydal dňa 22.septembra 2011, č.k. 37Ro/260/2011-23 platobný rozkaz, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľa. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť odporcovi, a preto bol uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 22.mája 2012 č.k. 37Ro/260/2011-38 platobný rozkaz zrušený.

Podaním zo dňa 7.marca 2012, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 13.marca 2012 oznámil podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vstup do konania vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Važecká 16. V prílohe oznámenia predložil plnomocenstvo pre JUDr. Ambróza Motyku. Žiadal o doručenie návrhu a jeho príloh a zároveň navrhol, aby súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy tohto konania.

Referátom zo dňa 6.septembra 2012 určil súd termín pojednávania na deň 10.októbra 2012. Listom zo dňa 2.októbra 2012 právny zástupca vedľajšieho účastníka požiadal súd o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh, aby sa mohol do vytyčeného termínu vo veci relevantne vyjadriť.

Podaním zo dňa 27.septembra 2012, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 3.októbra 2012 navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok.

Okresnému súdu bolo dňa 4.októbra 2012 doručené ospravedlnenie vedľajšieho účastníka o neúčasti na pojednávaní dňa 10.októbra 2012, a dňa 9.októbra 2012 bolo doručené okresnému súdu vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe zo dňa 8.októbra 2012.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že k späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa nedošlo v dôsledku procesných úkonov vedľajšieho účastníka. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že navrhovateľ síce zobral návrh na začatie konania späť potom ako vstúpil do konania vedľajší účastník, ale urobil to na základe vlastného rozhodnutia bez uvedenia dôvodu.

Nemožno urobiť záver, že dôvodom späťvzatia návrhu bol samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania alebo vznesenie námietky premlčania uvedené vo vyjadrení k žalobe zo dňa 8.októbra 2012, ktoré bolo doručené niekoľko dní po tom ako navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť.

Vzhľadom na vyššie uvedené, úkon vedľajšieho účastníka (vyjadrenie zo dňa 8.októbra 2012) nebol a nie je úkonom potrebným na účelné bránenie práva odporcu, na strane ktorého vystupoval, lebo tento úkon nemal a nemohol mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pretože vedľajší účastník nevykonal prostredníctvom právneho zástupcu (advokát) žiadne úkony v prospech účastníka, na ktorého strane vystupoval, ktoré by boli účelné, nie je účelným ani úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia.

Správne prvostupňový súd rozhodol, keď nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania. Z týchto dôvodov ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa nepriznania trov vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správne podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Účastníkmi odvolacieho konania v tomto prípade boli iba navrhovateľ a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach odporcu sa v odvolacom konaní nerozhodovalo a predmetom odvolacieho konania bolo iba rozhodovanie o trovách vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní vedľajší účastník nebol úspešný, a preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy konania úspešnému navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník. Nemožno mu však ukladať žiadne hmotnoprávne povinnosti, ani priznávať práva vyplývajúce z hmotného práva. Právo na náhradu trov konania a povinnosť hradiť trovy konania sú procesnými právami a povinnosťami, a tak, ako má vedľajší účastník v prípade úspechu právo na náhradu trov konania, možno mu v prípade jeho neúspechu ukladať aj povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolací súd zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 21,09 €, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie na odvolanie), a to odmeny vo výške 9,96 € (1/2 z 19,92 €) podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom tarifnou hodnotou veci je výška trov konania žiadaná vedľajším účastníkom v prvostupňovom konaní v sume 213,50 € a náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 7,63 € a 20 % DPH (3,50 €), spolu trovy právneho zastúpenia v sume 21,09 € (9,96 € + 7,63 € + 3,50 €).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uložil vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania k rukám jeho právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.